

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-56, 59, 51, 53, 58, 50, 54-02

Druk nr 380

Warszawa, 10 kwietnia 2002 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekty ustaw stanowiące realizację Strategii Gospodarczej Rządu SLD-UP-PSL "Przedsiębiorczość-Rozwój-Praca":

- 1) o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- 2) o zmianie ustawy - Kodeks celny,
- 3) o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów subsydiowanych,
- 4) o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- 5) o zmianie ustawy - Prawo działalności gospodarczej i ustawy o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) o zmianie ustawy - **Prawo własności przemysłowej,**
- 7) o zmianie ustawy o ułatwieniu zatrudnienia absolwentom szkół.

Projekty ustaw wymienione w pkt 1-5 dotyczą pakietu "Przed wszystkim przedsiębiorczość".

W załączeniu przedstawiam także opinie dotyczące zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowisk Rządu w tych sprawach w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni:

- 1) Prezes Rady Ministrów - w odniesieniu do projektu wymienionego w pkt 1,
- 2) Minister Finansów - w odniesieniu do projektu wymienionego w pkt 2,
- 3) Minister Gospodarki - w odniesieniu do projektów wymienionych w pkt 3-6,
- 4) Minister Pracy i Polityki Społecznej - w odniesieniu do projektu wymienionego w pkt 7.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A
z dnia .....

o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej .

Art. 1.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 163:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do umowy tej stosuje się odpowiednio przepisy art. 76, art. 78 i art. 79.”,

b) skreśla się ust. 2;

2) w art. 296:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawniony z prawa ochronnego na znak towarowy może wystąpić z roszczeniami , o których mowa w ust. 1, przeciwko licencjobiorcy lub sublicencjobiorcy, który narusza postanowienia umowy licencyjnej lub sublicencyjnej, odnoszące się do okresu i terenu jej obowiązywania, postaci znaku będącego przedmiotem licencji, a także wskazania towarów, dla których znak może być używany, oraz ich jakości.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do stosunków między sublicencjodawcą a sublicencjobiorcą.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Porozumienie TRIPs (w art. 19 ust. 2), będące częścią Porozumienia o utworzeniu Światowej Organizacji Handlu, jak też I Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. (89/104/EEC) o zbliżeniu ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie znaków towarowych (w art. 10 ust. 3) dopuszczają możliwość legalnego używania znaku towarowego przez osoby trzecie, jeśli odbywa się to pod kontrolą lub za zgodą uprawnionego. Art. 8 ust. 2 Dyrektywy określa roszczenia, jakie przysługują uprawnionemu wobec licencjobiorcy w przypadku niewłaściwego używania znaku towarowego. Dopuszczenie sublicencji wymaga rozszerzenia tych uprawnień również w stosunku do sublicencjobiorcy, przez co byłby zachowany warunek używania znaku pod kontrolą uprawnionego (choć nie za jego bezpośrednią zgodą).

Sublicencja może być udzielona jedynie w zakresie prawa przysługującego licencjobiorcy (nie można udzielić upoważnienia w szerszym zakresie niż się samemu otrzymało) i tylko za zgodą uprawnionego z prawa ochronnego na znak towarowy. Jednocześnie sublicencjobiorca powinien zostać zobowiązany do przestrzegania tych samych warunków używania znaku towarowego (np. w zakresie jakości towarów czy świadczonych usług) jakie uprawniony postawił licencjobiorcy, przez co można zakładać, że potencjalni nabywcy towarów (usług), orientując się na rynku według znaku towarowego, nie spotkają się z zasadniczo odmiennymi pod tym względem właściwościami oferowanych towarów (usług).

W poprzednim stanie prawnym ustawa z 1985 r. o znakach towarowych nie regulowała spraw związanych z sublicencjami. W praktyce jednak dopuszczano możliwość udzielania sublicencji za zgodą uprawnionego z rejestracji znaku towarowego. Podstawą takiej praktyki było założenie, że podmiotem zainteresowanym ochroną prawa z rejestracji jest sam uprawniony, który powinien decydować o swoim prawie, w tym o udzielaniu sublicencji.

Obecnie obowiązująca ustawa w art. 163 ust. 2 wprost zakazuje udzielania sublicencji na znaki towarowe.

Z propozycją wprowadzenia regulacji w sprawie sublicencji zwrócili się przedstawiciele środowisk gospodarczych w ramach prac nad rządowym pakietem „Przedewszystkim przedsiębiorczość”.

Zmiana przepisów o zakazie udzielania sublicencji powinna pozytywnie wpłynąć również na konkurencyjność gospodarki. Eliminacja bariery w obrocie prawami wyłącznymi umożliwi skuteczniejsze działanie przez spółki córki przedsiębiorców krajowych i zagranicznych, które korzystają bądź chcą korzystać z dorobku innych podmiotów.

W związku z wyeliminowaniem utrudnień w obrocie gospodarczym i prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności przez podmioty działające w sieciach opartych na franchisingu, należy się spodziewać pozytywnych efektów w gospodarce, w tym sprzyjających powstawaniu nowych miejsc pracy.

Zaproponowane w projekcie regulacje były przedmiotem konsultacji z organizacjami środowisk zawodowych związanych z dziedziną własności przemysłowej i wynalazczością.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz nie spowoduje bezpośrednich skutków związanych z sytuacją i rozwojem regionów.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/ 813 /2002/DPE/MK

Warszawa, 8 kwietnia 2002 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej, z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-50-02) pozwalam sobie zająć następujące stanowisko:

1. Projektowana ustawa zmienia dotychczasowy przepis art. 163 ust. 2 zakazujący udzielania sublicencji na używanie znaku towarowego. Przepis ten, podobnie jak wiele innych przepisów ustawy, w szczególności w zakresie znaków towarowych jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.
2. W prawie Unii Europejskiej podstawowe znaczenie dla harmonizacji prawa znaków towarowych pełni Dyrektywa 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżania praw państw członkowskich w zakresie znaków towarowych. W Dyrektywie brak jest bezpośrednich przepisów określających zasady udzielania sublicencji, nie ma jednak zakazu podobnego do tego, który występuje w prawie polskim. Do sublicencji w prawie wspólnotowym będą miały zastosowanie przepisy art. 8 Dyrektywy w sprawie licencji, oraz art. 10 Dyrektywy w sprawie używania znaku towarowego.
3. Proponowane przepisy projektu ustawy usuwają występującą niezgodność ustawy Prawo własności przemysłowej w zakresie udzielania sublicencji i są zgodne z prawem Unii Europejskiej.
4. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Do uprzejmiej wiadomości:

Pan Jacek Pięchota
Minister Gospodarki

Z poważaniem,
Zub. Sekretarz Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Proksa

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 12 kwietnia 2002 r.

Cena 0,70 zł + 22% VAT

